

Lőrincz József (1962-1979)

1919-ben született Zomborban (Bács-Bodrog vármegye). A pécsi Széchenyi gimnáziumban érettségizett, majd a szegedi tudományegyetemen szerzett magyar-történelem szakos tanári diplomát 1943-ban, de már egy évvel korábban a pécsi fémipari szakiskolába került, gyakorlóévesként. Ezt követően tanári kinevezést kapott. Először kollégiumi nevelőként, majd kollégium-vezetőként és igazgatóhelyettesként tevékenykedett. Az ifjúsági sportkör labdarúgó szakosztályának a vezetője volt több éven át. 1962-ben, Gáti Zoltán távozása után nevezték ki a Zipernovszky Károly Gépipari Technikum igazgatójává. A technikumi képzési forma elkötelezett híveként és a

sport szerelmeseként ismerték kollégái és tanítványai. Nagyszerű pedagógia érzéke, szaktudása, humanitása, kapcsolatteremtő készsége emelte a legkiválóbbak közé. Az iskola összes diákját név szerint ismerte.

Szoros kapcsolatot alakított ki a régió gazdaságának és iparának vezető képviselőivel. Az ő igazgatósága alatt készült el az iskola tornaterme és a villamos mérőterem. „Hajrá Ipari!” A diákok és a kollégák tőle hallhatták először az azóta szállóigévé vált buzdítást, amely évről-évre közösséggé kovácsolta és nagyszerű eredmények elérésére sarkallta a diákságot. 1979-ben ment nyugdíjba. Pedagógusi munkájáért két alkalommal is megkapta a Munka Érdemrend ezüst fokozatát, Kiváló Pedagógus kitüntetést kapott, és számos más elismerésben részesült. 1983-ban hunyt el.